

Víctimas del caciquisme

El Sr. Barangé, aquell home de pes, era el que presidí algunas reunions per la expulsio de la Orquesta a sa víctima Gregori Pibernat, pagant aixis sos grans treballs, sacrificis y desvius per l'organisacio de la mateixa.

¡Quina patxoca entre músichs lo senyor feudal de Granollers! Feudal y no se si ab dret de cuixa.... que també podria ser.

Lástima que'n lloch d'arcalde com ha sigut alguna vegada, no sabés tocar algun instrument d'orquestra, que de pulmóns per... tocar, pot ser ningú el guanyaria.

La expulsio de'n Pibernat de l'Orquesta fou molt criminal, puig després de ferli fer molta comedia ab un trombon de fira, tentlo anar en academias preparadas ab uns cuants desgraciats secundadors de las disposicions del cacique, qui al sentir lo poch que ab tal instrument s'hi podia fer ne feyan gran broma y xacota, constantli a en Gregori molts rals, puig pel carnaval habian depositat 50 duros y sens tocar y sols servir de burla se convertiren en 16 cuan l'expulsió.

¿Perqué no'l treyan desseguida que no l'hagueren perjudicat tant?

Es que's tingué ganas de reventarlo per tots los medis.

Ja sabem que han corregut rumors de que si 'l gran home y altruista Sr. Barangé habia regalat una maquina de 50 duros a en Gregori, pro es fals; després de moltas queixas y exclamacions d'en Gregori, fenti veure que l'habian deixat a la miseria, li abona la meytat d'una de vella que valgué 28 duros, fentho, cregut que l'altre meytat en Pibernat no podria pagarla y encomenant al venedor Sr. Freixanet que al primer pago que fallés li prengués la maquina sens contemplacions.

Ens han dit que algú ens contestará sobres lo expressat, que no sera l'aludit Sr. Barange.

¿Qui sera el defensor del senyor Feudal? A veure.

GREGORI PIBERNAT.

Bussón d'en Banyeta

Vilassar de Dalt 25 de Maig de 1904

Estimat company y Director:

Per casualitat ha vingut a nostras mans una fulla que ab l' epígraf de «Contesta meva» el Sr. Fontcuberta tracta de sincerarse de las acusacions d' un treball publicat a n' aquestas columnas per un grup titulat «Rebelde», y la veritat may m' hauria pensat que dit senyor fos capás de desbarrar é insultar sense solta a n' als que tinguem la sort ó la dedgracia de portar la representacio d' una colectivi-

tat en lluyta per las continuas provocacions dels *Duchs del cotó* vulgo fabricants d' aquesta vila.

Perqué desbarrar é insultar es senyor Fontcuberta, aquellas paraulas estampadas per vosté, de que 's deuen algunas centas pessetas a establiments y particulars, sen aixis que veste no ignora la causa y 'l perquè no s' han pagat, com li provan, segons vehiem en una fulla publicada pels nostres companys de representacio a la que 'ns adherim de tot cor.

Y en cuan a n' alló dels sacrificis fets per vosté en be del treballador, diu: «lo que sento es que en lloch del agraument a que 'm creya mereixedor, se 'm contesta per part dels principals huelguistas, avuy «rebeldes» ab burlas y calumnias.»

A n' aquestas paraulas no s' hi descubreix altre cosa que la petulancia de tot ser infatuat y aquell afany que tenen tots aquells que faltats d' una moralitat superior a tota prova, las emprenden ab lamentacions jeremiacas volent senta plassa de víctima.

¿Creya vosté senyor Fontcuberta justa la causa dels obrers en lluyta contra 'l capital explotador? Donchs si la creya justa, era tambe just que 'ls hi prestés solidaritat y cuan aquesta es practica impulsat per l' esperit de justicia, l' individuo que axis ho fa ab ó sens agraument, ja 's dona per satisfet, tant sols havent cumplert un deber que la conciencia li imponia, desde 'l moment que 'l creu just. Lo demés, senyor Fontcuberta, es ridicul y vergonyós per tot home de sentiments altruistas.

Lo que 'ns ha fet molta gracia ha sigut ano de que sempre ha «propagat y sostingut las teorias del que en vida fou don Francisco Pi y Margall, y encare que 'm costin alguns duros no 'm saben greu porque 'ls trovo ben empleats.»

Encare 'ns sembla veurel recurrent los carrers organisant una manifestacio junt ab los monarquichs, pujar a dalt de la casa ructoral de brasset ab el caciquisme y clericalisme enjegar una «lata» patrioter a n' els babaus que plens de preocupacions y de ignorancia no comprenian que 'l federal senyor Fontcuberta y demés *vivos* els enganyaban miserablement.

Aixó passá cuan la guerra d' Espanya ab els Estats Units y compari 'l públich imparcial la conducta del referit senyor y la del gran filosof Pi y Margall, cuals teorias aquell diu defensar.

Debém fer constar que molts republicans, especialment 'ls federals, protestaban indignats de sa conducta, molt poch ajustada a las ideas que diu defensar.

JOSEPH JACAS. ELIAS VENTURA.

◆◆**◆◆

Parets 25 Maig 1904

Estimat Director y company en sofre y socarrim: En aquesta poblacio 'ns ha caygut una terrible plaga. -La negra, di-

rá vosté, ¿no es veritat?-Donchs no ho sabem encar de quin color es, per mes que de negra segons per qui ho ha resultat una mica massa.

Sápiga que aqui alguns pobres pagedos s' han vist víctimas de la nes infame cobardia y miserable venjansa.

Al anar a la vinya, com de costum, a depositar sas suhadas, han vist en l' estat que alguna má criminal l' havia deixada, donchs la trovaren tota esbrotada dels cepes, robant é inutilisant lo fruyt que representa lo pá de sa familia, sas suhors, sas energias y son amor per l' esposa y fillets de son cor.

¿No es un crim pervers aixó?

Que no 'ns vinguin a dir que ha sigut un cástig del Deu, puig encar que son representant s' ha fet del tot antipátich en lo poble 'n general y enemich dels delmats pagedos en particular, no creyém que pugui existir ningú ab fins tant perversos.

Algúns descreguts anaren per veure si hi havia alguna petjada de corp negre que dés indicis de tal barbaritat. No se 'l resultat, pro vist los ánimis del poble, 'm sembla que la bestiaassa autora no es capassa de tornarhi.

Desd' are li dich que no badém.

Un Pareta.

Correspondencia Administrativa

Parets.—*Pareta*. ¿Va bé? Donchs no badeu.

Palafrugell.—*Corresponsal*. Serás atés.

Vilasar de Dalt.—*J. P.* ¡Cuanta barra! ¿oy? Envieume algun'altre direccio. Va.

Premia de Mar.—*Corresponsal*. Las condiciones, mitj paquet 50 cénts. Sobres lo de ilustrarlo una mica, ja s'hi trevalla y ho será aviat moral y materialment.

Premia de Mar.—*Un Jovenet*. Anirá la semana entrant. ¡Aixis m'agrades! trevalla mentres ets jove.

Gracia.—*A. Gil*. Trevalla y mira si pots colocal carne algúns mes. Las reformas no's farán esperar. Esplugas del Llobregat.—*R. Ventlliure*. ¿Qué tal, com anem? Ja escriurás.

La Roca.—*Enfastiguejat*. No t'enfastiguejis fill, ja anirá. Aquesta semana no podem.

Esperém que tots los que rebim nostre periódich y encar no han dit res, si volen continuar rebentlo ens escriuran prompte per regularisar la tirada.

¡Ah! LA BARRA servirá per qui la necessiti, siga d'allá ahont vulga.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant, Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL.